

prof. Josef Sumec, dr. h. c.

Josef Sumec se narodil dne 26. srpna 1867 v Žalkovicích u Kroměříže. Po maturitě na arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži v roce 1886 studoval teologii, a to rok v Olomouci a čtyři roky v Římě, kde na Universitas Gregoriana získal titul doktora filozofie. Zájem o fyziku a elektroniku však přivedl Josefa Sumce ke studiu matematiky a fyziky na české univerzitě v Praze. V letech 1893-1895 byl druhým asistentem tamního fyzikálního ústavu, vedeného profesorem Strouhalem. Na žádost profesora Kittlera z Darmstadtu odešel v roce 1895 na jeho elektrotechnický ústav, kde zahájil svou vlastní elektrotechnickou činnost. V letech 1896-1902 pracoval v brněnské firmě Bartelmus, Donát a spol.; zde se zabýval především výpočty, výrobou a zkoušením strojů.

V říjnu 1902 byl jmenován mimořádným profesorem obecné a speciální elektrotechniky na české technice v Brně, řádným profesorem se stal o pět let později. Na brněnské technice působil profesor Sumec plných třicet let – až do roku 1932, kdy požádal ze zdravotních důvodů o penzionování. Třikrát byl děkanem odboru strojního a elektrotechnického inženýrství (1905/1906, 1915/1916, 1926/1927) a ve studijním roce 1912/1913 rektorem školy.

Profesor Sumec se svým dílem zapsal mezi přední světové vědce oboru. Pozornost elektrotechnického světa získal několika základními pracemi z let 1903-1911, v nichž přímo klasicky objasnil fyzikální jevy elektrických strojů i jiných oborů elektrotechniky. Nelze opomenout jeho význam při řešení problému tzv. kruhového diagramu, pomocí něhož lze sledovat závislost elektrických veličin na zatížení stroje. Zemřel dne 9. července 1934 v Brně.